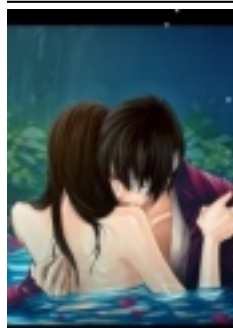

“Chức Nữ” Bị hãm Hại

Contents

“Chức Nữ” Bị hãm Hại	1
1. Chương 1: Ngưu Lang Và Con Bò Già Bỏ Trốn	1
2. Chương 2: Khúc Đạo Đầu Của Một Huyết Ấn	3
3. Chương 3: Sự Kết Hợp Trong Truyền Thuyết	5
4. Chương 4: “chức Nữ” Bị Bán	8
5. Chương 5: Chức Nữ Sinh Rồi	10
6. Chương 6: He Trong Truyền Thuyết	13
7. Chương 7: Phiên Ngoại 1	15
8. Chương 8: Phiên Ngoại 2	18

“Chức Nữ” Bị hãm Hại

Giới thiệu

Thể loại: Huyền huyền, hài, xuyên tạc, biến thái :)) nam nam sinh tử Edit: Phong MyNgười xác định

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuc-nu-bi-ham-hai>

1. Chương 1: Ngưu Lang Và Con Bò Già Bỏ Trốn

Ngưu Lang từ nhỏ đã có thể dễ dàng thấy được tương lai tương mạo sẽ sánh bằng Phan An, phong lưu phóng khoáng. Rất nhiều nữ hài đều thích len lén nhìn hắn, rất nhiều nam nhân cũng chỉ có thể giương mắt nhìn, cắn cọng lúa. Mắt xích câu nhân, mũi thẳng dọc dừa, đôi môi căng mọng hồng nhuận. Dù là ăn mặc y phục cũ nát vá chằng vá đụp cũng không che giấu được vẻ đẹp zai của hắn! Cơ mà câu này là hắn nghĩ. Hắn cắn cọng lúa, dắt con bò già về nhà ăn cơm. Ai, Lưu Manh kia vì sao phải lấy vợ, vì sao?! Cái tên xấu như thế cũng có thể lấy vợ, vì sao ta lại vẫn còn độc thân! (Phật viết: Người còn nhỏ. Ngưu Lang nói: ngày Lưu Manh thành nhân là ngày ta thành niên mà! Ta cần cù chăm chỉ như thế nên bồi thường cho ta. Phật viết: ...Vậy được rồi, thế nhưng không được nuốt lời nha. Ngưu Lang vui rạo rức: Xong!) Ngưu Lang cầu

xin qua loa trong lòng như thế, khát vọng có thể gặp được người mệnh định sẽ cướp đoạt đồng trinh của mình.

Đi dọc theo bờ ruộng rất nhanh là về tới nhà. Tại căn nhà tranh rách nát đã có khói bếp bốc lên. Ngưu Lang buộc bò xong đang định mở cửa mà vào, thì ngay lúc đó, cửa bị đẩy mạnh ra đập thẳng vào gương mặt đẹp zai. Ngưu Lang chỉ có thể bưng mũi ngồi xồm dưới đất tự mình đau xót.

Sau ót truyền tới thanh âm dị thường kích động. Hô, lương tâm Lưu Manh rốt cuộc phát hiện nên xin lỗi ta rồi sao? Cái mặt ta bị hấn đánh 15 năm, vẫn đẹp zai như cũ, thực sự là dị nhân thiên phú a. Đúng vậy, Lưu Manh chỉ cao hơn Ngưu Lang lúc ngồi xồm có một cái đầu khóc rống lên “Ta rốt cuộc cao hơn Ngưu Lang rồi!” Ngưu Lang bật người nhảy dựng lên, đang muốn lên cơn, lại thấy chị dâu xinh đẹp bưng bát cơm từ trong bếp đi ra “Ngưu Lang tiểu đệ đã về rồi, khổ cực cho đệ. Mau vào ăn cơm đi.”

“Được, chị dâu xinh đẹp~” Ngưu Lang đập Lưu Manh ra nhẹ nhàng đi tới.

Trên bàn cơm, ánh mắt Ngưu Lang lúc nào cũng bay sang chỗ chị dâu, nghĩ dù là ăn cơm không cũng thơm đặc biệt. Lưu Manh ngồi ở ghế đặc chế ăn uống gượng gạo, chị dâu thì không ngừng quay sang nháy mắt với Ngưu Lang, không ngừng quấy nhiễu muốn mức canh cho Ngưu Lang, rau trong đó cũng sắp bị nguấy tan ra rồi. Rốt cuộc không được tự nhiên ăn xong bữa cơm. Lần đầu tiên Lưu Manh lại chủ động đi rửa chén, thế nhưng Ngưu Lang cũng không lưu ý, nghĩ thật đúng lúc. Ân, người ta sau khi ăn xong phải đi dạo, ta là thanh niên nhiệt huyết, vậy nên phải kịch liệt hơn chút nhỉ, hưởng ứng quần chúng hiệu triệu, Ngưu Lang quyết định ăn xong cơm thì như mọi khi —— nhìn tẩu tẩu, tiến nhập giai đoạn suy tưởng (Nói trắng ra là YY) (YY – yì yín = ý dâm)

Í? Vì sao chị dâu xinh đẹp lại trở nên méo mó vậy? Ngưu Lang dụi dụi mắt. A, toàn thân khô nóng quá nha, Ngưu Lang hơi kéo áo, có chút than thở nói “Nóng... quá...” Chị dâu không kiềm chế được, máu mũi tuôn trào. Ngưu Lang kia rất là tuần tú, Lưu Manh nọ thì quả thực xấu tới kỳ cục, có thể so với Võ Đại Lang! (anh của Võ Tòng, vừa lùn vừa xấu) Lại còn giống cả ở chỗ cũng đi bán bánh nướng nữa! Lúc đó ta nghĩ Ngưu Lang đẹp zai vậy, ca ca hẳn là cũng không kém, chẳng hiểu vì sao, ông trời a, sao lại kém xa như vậy, rốt cuộc có phải cùng cha cùng mẹ sinh ra không đó?! Khẳng định là không phải, đến cái tên cũng không giống! Vốn chị dâu định liên hợp với Lưu Manh hãm hại Ngưu Lang, tranh đoạt gia sản, đuổi hấn ra khỏi nhà. Thế nhưng chị dâu mua xuân được xong, lại nghĩ có thể “ăn” Ngưu Lang, ngược lại đuổi Lưu Manh đi, kế hoạch tuyệt diệu a! Nghĩ là làm.

Chị dâu như ác lang vô mồi, nhào vào người Ngưu Lang, nũng nịu nói “Lang a, đệ yêu ta đi, cứ như thế mà muốn ta đi.”

Vậy mà không biết là trúng phải cái gì tà, chị dâu xinh đẹp trong mắt Ngưu Lang quả thực xấu tới kinh dị, hấn kêu thảm một tiếng “Nhèn nhện tinh a!”

“Ầm!” một tiếng cửa bị tông ra. Nói như vậy nếu là vai chính, Ngưu Lang nên lấy thân báo đáp, nếu là tới bắt quả tang, như vậy chính là Võ Đại Lang, nga, không phải, là Lưu Manh. Đáng tiếc ta không nghĩ ra nhân vật là ai, cũng không nghĩ ra là loại tình huống gì. Vậy nên, chỉ có thể hy sinh con bò già. Đúng vậy! Con bò già trúng thưởng rồi! Nó nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của chủ nhân liền vọt ngay vào, con vật này giác quan thứ sáu rất lớn rất mạnh đó. Đã vậy, hôm nay chị dâu lại còn mặc một bộ y phục đỏ thắm, vậy là cứ thế được hưởng thụ dưới móng sắt của con bò già “Ừm! Chính là như vậy ~ a ~ nhẹ chút ~ nga ~ không ~ mạnh chút nữa!” Cứ như vậy, Ngưu Lang quên cả việc chỉnh lý y phục bị chị dâu xé nát, mãi tới khi Lưu Manh hóa đá đứng trước cửa.

(Ta nghĩ đoạn trên là em bò đang chà đạp – theo nghĩa đen bà chị dâu, còn bạn Ngưu Lang đứng ngoài xem và cổ vũ ==))

Việc xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài, Ngưu Lang nói dù thế nào cũng không muốn ở nhà nữa, mà Lưu Manh nói dù thế nào cũng không muốn giữ con bò già ở nhà nữa. Vậy nên phiên bản dân gian là Lưu Manh đại ca và chị dâu tề hãm hại đuổi Ngưu Lang ra khỏi nhà, Ngưu Lang đáng thương dắt con bò già lưu lạc bên ngoài. A, lưu lạc ~ phiên bản yêu quái là: Ngưu Lang và con bò già lâu ngày sinh tình rốt cuộc bỏ trốn với nhau~ (Lầm to! Đây không phải là vở kịch nhân-thú. Thế nhưng không có “yêu quái” thì sau lại không có “Chức Nữ” đâu~ lời vô ích!)

2. Chương 2: Khúc Đạo Đầu Của Một Huyết Án

Ngưu Lang rời nhà được con bò già dẫn dắt tới một chỗ, chỗ đó có một căn nhà tranh rất nhỏ rất rách nát. Ngưu Lang chỉ vào căn nhà tranh đó “Đây là tài sản riêng của người?” Con bò già gật rồi lại lắc đầu.

Ngưu Lang xoa thắt lưng nhưn mày nói “Người là yêu quái hử, mau hiện hình đi, bằng không ta sẽ đem người ra XXOO.”

Con bò già bắt đắc dĩ đành hiện nguyên hình, rung đùi đắc ý nói “Một người còn trẻ tuổi há lại có thể thô tục như vậy?”

Ngưu Lang đánh giá tuyệt sắc mỹ nam trước mặt, đột nhiên xóc áo lên “Nam? Chứ không phải là chưa dậy thì hết?”

Sau đó nhìn người trước mặt có hấu kết, vẫn không từ bỏ ý định vươn tay ra sờ soạng, thở dài “Đúng là nam, quả thật là con bò già nhà ta.”

Sau đó lại thối thối vào bên mặt con bò già một cách lưu manh “Cho dù thành người, người vẫn là con bò bị thiên a. Cái thứ hay ho kia không liên lại được a, mau biến ra cho ta xem. Ha ha...”

Con bò già bị chọc giận tới toàn thân run rẩy, ngồi trên cỏ che mặt khóc “Bảo bối của ta làm sao có thể biến lại được, đều tại các người... đem của ta...”

Ngưu Lang vỗ vỗ vai con bò già, ngoáy lỗ tai “Được rồi, vở kịch tình cảm của con bò già đến đây xong xuôi, sau đây là phần quảng cáo, ai quan tâm tới một hồi xuân của con bò già thỉnh bấm điện thoại gọi tới 10086.” Sau đó một mình đi vào trong nhà tranh, để lại con bò già mục trừng khẩu ngốc.

Con bò già chạy ào vào trong nhà, nắm lấy áo Ngưu Lang “Người không sợ ta sao? Ta là yêu quái a!”

Ngưu Lang từ từ nhắm hai mắt lại, há mồm nói “Ai nha nha, ta sợ lắm, sợ nhất là nhân yêu á!”

“Ai là nhân yêu?”

“Ai trả lời thì là người đó. Người nhìn bản thân người mà xem nhân chẳng ra nhân yêu chẳng ra yêu, chẳng phải là nhân yêu sao?” Ngưu Lang nhún nhún vai, trong lòng nói thầm: Lại còn đẹp như thế, không câu dẫn người ta thì ra ngoài cũng bị người cướp sắc a? Đáng đời!

(nhân yêu là cái thể loại ông a ông ọ, hay QT thì là “gay” á, bạn ý nói “nhân không ra nhân yêu không ra yêu” (người không ra người yêu quái cũng chẳng ra yêu quái) => là nhân yêu = gay)

Con bò già thành thật “Vậy người không sợ ta báo thù sao?”

“Báo thù? Báo thù gì? Thù bị thiên? Sặc, người là bò già tuổi chắc cũng rất lớn rồi nhỉ, sao còn không nghĩ thông mà thẳng thiên đi a, đến thiên kiếp cũng chưa trải qua. Cũng trưởng thành rồi sao còn cố chấp thế hử!” Nghiêm nhiên lại có giọng điệu bảo ban.

“...” Hết nói nổi, vì sao đến một câu cũng không thể nói lại hử? Ai bảo người là con bò già.

“Không có việc gì thì rút khỏi người ta ngay, để cho người khác thấy lại hiểu lầm ta có sở thích kỳ quái là không ổn đâu nha.” Một cước đá văng con bò già.

Ngưu Lang rất tức giận, bởi vì con bò già lại còn có bất động sản (WTF? Tư tưởng tân tiến quá!), mà bản thân mình là người thì lại không có. Sao lại so người với yêu, với người chết nhỉ? Thiên lý ở đâu? Từ giờ trở đi phải bóc lột sức lao động của con bò già mới được. Ngưu Lang hoàn toàn không sợ con bò già xuất thân là yêu quái trái lại chỉ nghĩ tới sức lao động ắt không tệ. Vậy là giai cấp bóc lột cũng bắt đầu xuất hiện từ thời khắc này.

Lại nói tới một nơi khác, nam diễn viên chính Chi Lữ của chúng ta đang làm gì nhỉ? Chúng ta hãy vận dụng đội chó đặc vụ của thiên đình đi xem chút.

Trong một xưởng dệt nho nhỏ trên thiên đình, có bảy vị nữ công mỹ lệ đang vội vàng đẩy nhanh tốc độ. Sản phẩm của các nàng sắp xuất hiện ở khắp nơi trên thiên đường phương Tây, tuy rằng giá sức lao động ở Trung Quốc giảm làm ảnh hưởng tới thiên đình, nhưng đã có cuộc vận động chống phá giá tạm thời. Sức mạnh của nhân dân Trung Quốc là rất vĩ đại! Ngành dệt trên thiên đình vẫn tiến hành đầu vào đầu ra như cũ, thậm chí xuất khẩu ra ngoài không gian. Đây là xu thế không thể ngăn cản a.

“Vì sao một cô em đẹp như ta phải đứng ở nơi âm u ẩm ướt thế này để canh cử a, lẽ nào mẫu hậu đổ kị ta thiên sinh lệ chất, sợ ta đoạt mất danh tiếng của bà?” Đại tỷ than thở. Rõ ràng đây là một phân xưởng sáng sủa nhất thiên đình, thông gió cũng tốt nhất, chẳng âm u ẩm ướt ở đâu cả...

“Đúng vậy, chúng ta nhẽ ra phải đi thi hoa hậu thế giới a. Hoa hậu Hồng Kông bây giờ thực sự là càng lúc càng không hợp mắt. Còn có thể nghe những người tới đó hô hoán mỹ nữ về nhà đi.” Nhị tỷ gật đầu phụ họa.

“Ừm ừm! Hàn Quốc thì toàn sản xuất hàng giả —— mỹ nữ dễ nhìn toàn là giả đấy (còn đây là dung nhan trang điểm), ai dám mua mỹ phẩm họ làm nữa a. Nhẽ ra phải để chúng ta đi chụp ảnh quảng cáo!” Tam tỷ có chút kích động. Chắc gần đây xem hơi nhiều phim Hàn Quốc...

“Mỹ có Hollywood, Ấn Độ có Bollywood, chúng ta có Chinawood*, hẳn là phải đi trợ giúp một chút nhỉ.” Tứ tỷ bắt đầu soi gương chỉnh trang.

(Cái Chinawood này các bạn Tàu viết là ‘Hoa lai ử’ tức là Tàu-lywood, chắc vậy :>)

“Mẫu hậu nợ tiền lương của chúng ta lâu lắm rồi...” Ngũ tỷ làm một phép tính nhỏ “Lúc nào kết toán a, tiền thưởng cuối năm bao nhiêu a, ngày nghỉ a... Bà rốt cuộc có đọc Quyền bảo hộ người lao động không đó?”

Lục tỷ móc ra quyển 801 bí nữ số mới nhất, hai mắt tỏa sáng “Tin mới đưa, Ngô Cương và thỏ con tối qua đã hẹn hò dưới cây nguyệt quế... (tính lược, không thích hợp với nhi đồng), Hằng Nga muội muội sâu tằm.” Mọi người nhất thời lặng ngắt như tờ, sau đó cướp lấy xem. Tiếng kêu thán thiết liên tiếp vang lên.

“A, không thể nào, ta ra sức là vì thất đệ Chi Lữ của chúng ta với Ngô Cương a. Ta còn đặc biệt mạo hiểm lên mạng bỏ phiếu a!” Đại tỷ chịu phải dả kích cực lớn.

“Đúng đó, ta còn phát động quần chúng, lặn lội một chuyến xuống địa phủ tìm mấy con quỷ đi bỏ phiếu!” Nhị tỷ không thể tin nổi. Nhưng người quên là ‘Không ai nghe lời người chết nói’, tục ngữ nói hết câu này tới câu khác về ‘chuyện ma quỷ’ chính là đạo lý này đây.

Những người khác đều nắm cổ tay thở dài, quyết định áp dụng hành động, cho Hằng Nga muội muội dám phối Ngô – thỏ với nhau một cái dả kích trầm trọng. Ngô – Chi với nhau mới là vương đạo! Tuy rằng bọn họ cũng có manh nha chuyện nhân thú, nhưng này phải xem đối tượng nhá, vậy nên mới xảy ra sự kiện đi tằm, đáng tiếc, diễn viên sai. Cái này nói sau.

“Các tỷ đang làm gì?!” Gầm lên giận dữ chặn đứng dòng YY vô hạn của sáu tiên nữ. Vì sao lại chỉ có sáu tiên nữ, không phải là bảy tiên nữ sao? Xem kia, đó không phải tới rồi sao – tiểu thất tiên nữ Chi Lữ. Môi hồng răng trắng, đôi mắt phong tình vô hạn, điển hình cực phẩm tiểu thụ, mặc nữ trang thì vượt qua cả tứ đại mỹ nhân, mặc nam trang mọi người cũng chỉ cười nói “Sao, thay đổi gu trang phục rồi hả? Hóa ra nữ trang hết thời rồi sao? Chúng ta lập tức sản xuất, tìm nhà thiết kế mới may đo theo yêu cầu của người.”

Chi Lữ cũng không phải như mọi khi không nói gì, tìm lắm người đi hỏi sáu vị tỷ tỷ nữ lang “Ta rốt cuộc thế nào mới chứng minh được ta là nam?”

“Rất đơn giản a, chạy khỏa thân a, tốt nhất là khỏa thân chạy tới mặt trăng.” Sáu tỷ tỷ trăm miệng một lời, kỳ thực các nàng muốn xem chính là Ngô Cương và Chi Lữ XXOO đó mà.

“Đệ không biết a, Ngô Cương ca ca của đệ bị con thỏ Hằng Nga nuôi đoạt đi mất rồi!” Tam tỷ nắm tay Chi Lữ lắc qua lắc lại.

“Liên quan *** gì đến ta! Các tỷ rối rắm quá, ngay cả một con thỏ con thuần khiết cũng không buông tha! Ta sao ta lại có những tỷ tỷ như thế này hả!” Chi Lữ xòe móng vuốt.

“Ai bảo, là Thổ ngọc già thuốc a, chỉ có thể là nam, mới có thể giơ lên cái mà đến Ngô Cương cũng không thể giơ lên kia.” Tứ đi đi dạo một ngày ở Nguyệt cung tận mắt nhìn thấy khiếp sợ không ngớt.

“Cái đó có liên quan gì tới việc có phải nam nhân hay không?”

“Hằng Nga chỉ từng nghiên cứu thổ đực, còn đây là lưu manh thổ, đại lực thổ, dụ thụ thổ.” Ngũ tỷ bình tĩnh nói.

Không đợi Chi Lữ mở miệng, lục tỷ lấy bản kế hoạch ra, lời lẽ nghiêm khắc nói “Sự tình đã tới nông nổi này, chúng ta hiện tại đi xuống tắm rửa chuẩn bị một chút.” Hướng các tỷ tỷ nháy mắt, sầm rền gió cuốn cứ thế lặn xuống, để lại Chi Lữ còn hóa đá-ing (đây là nguyên văn!)

Vì sao đột nhiên chuyển sang chuyện đi tắm? Là xuống nhân gian? Chi Lữ phản ứng không kịp (chậm tiêu quá = =), một lúc lâu sau mới vỗ trán thật mạnh, kêu thảm thiết “A, lại xiêm áo một đạo, các nàng lại muốn trốn việc!”

“Đúng... a...” Mẫu hậu đột nhiên hiện ra từ phía sau Chi Lữ. Chi Lữ kêu thảm một tiếng “Trình tử a!”

“Con của ta, sao con lại thả cho các tỷ tỷ hạ phạm a, con không biết chúng nó sẽ gây họa cho nhân gian sao?” Tây Vương Mẫu giậm chân bình bịch “Ta hy sinh con cho các tỷ tỷ YY mới có thể bảo trì an bình nhất thời ở thiên đình, tuy rằng các nàng đến Nguyệt cung ngoài không gian cũng không buông tha, thậm chí liên hợp với Hằng Nga ý đồ gây hại toàn vũ trụ...” Hai mắt Tây Vương Mẫu như máy quét lướt qua người Chi Lữ, lấy tinh thần hy sinh cá nhân vì tập thể một cước đạp Chi Lữ hạ phạm. Chi Lữ lại xiêm áo một đạo. Tây Vương Mẫu, Người xác định không phải đang đem con mình đẩy vào hố lửa đấy chứ?

(Hừm cái ‘bãi liêu nhất đạo’ QT dịch là ‘xiêm áo một đạo’ = = khó hiểu quá nhưng ta nghĩ chắc là ám chỉ việc “bay” xuống trần á)

3. Chương 3: Sự Kết Hợp Trong Truyền Thuyết

Tới lúc xảy ra vụ án còn dư dả thời gian. Ngưu Lang thân là động vật giống đực bình thường đã trưởng thành, đối mặt với một con bò già đã bị thiến, hẳn tuyệt đối là không đủ thỏa mãn. Vậy nên hẳn chỉ có thể...

“Ha... a... a da...”

“...Ngưu Lang a, ta van người người có thể đừng có phát ra cái loại âm thanh này nữa được không?” Con bò già bởi vì hiện tại đang ở hình dáng bò nên không nhìn ra được biểu tình thế nào.

“Hừ, tịch tịch khó nhịn, tịch tịch khó nhịn~” Ngưu Lang rên rỉ sảng khoái “Nếu như không sờ sao lại biến lớn thế này được.” Hóa ra Ngưu Lang là đang DIY (do it yourself – tự sướng nga~) Sau đó quay sang đối mặt với con bò già đạt tới cao trào.

Cỗ con bò già ăn giờ phun ra toàn bộ, nói bò có bốn khoang dạ dày, vậy nó phải phun tới khi nào nhỉ, hơn nữa lại càng thêm chán ghét cái người nào đó, xem này, chắc chắn, bắt giác lại nghĩ tới người nào đó, bằng không sẽ không cống người nào đó tới chỗ mình ẩn thân.

“Người thật đúng là đói khát, mỗi ngày đều kêu thế này, ghê tởm.” Không biết là lỗi tai bò không tốt hay là tiếng phổ thông của Ngưu Lang không đạt tiêu chuẩn, một câu vừa ra khỏi miệng liền khiến Ngưu Lang cười lớn, hoàn toàn mất hết tư vị cao trào.

“Thân là nam nhân bình thường không có tính bầu bạn là chuyện rất thương cảm, người thân là súc sinh đã bị thiến, sao có thể lý giải cảm thụ của ta, vậy nên nam nhân và nhân yêu là không thể câu thông a.”

“Hừ hừ... Sao người cứ phải chọt vào chỗ đau của ta vậy? Ta tuy rằng đã bị thiến, thế nhưng cũng từng là một con bò đực bình thường, cũng từng có mùa xuân cuộc đời, cũng từng phong lưu. Vậy nên những năm

tháng đói khát như người ta cũng làm đầy ra rồi, thật đúng là chúng sinh khó quên a.” Con bò già bắt đầu rơi vào hồi ức ngọt ngào, xem biểu tình phóng đảng kia là biết. Đúng là làm bò tới cảnh giới rất cao rồi a.

“A.” Ngưu Lang chống má nhìn con bò già “Nếu như người là bò cái thì tốt rồi.”

Con bò già hoàn toàn lâm vào một hồi ức thống khổ nào đó, thiếu chút nữa miệng sùi bọt mép “Ta còn đang định nói một chuyện người thấy hứng thú a, là chuyện về nữ nhân.” Lập tức lảng sang chuyện khác.

“Nga?” Ngưu Lang tinh thần tỉnh táo bắt đầu cười bỉ ổi.

“Ta tối hôm qua mơ thấy một đám mỹ nhân tới bờ sông ở chân núi tắm, sống sống động động~”

“Thật là TMD hèn mọn, người không có xuất tinh trong mơ chứ hả. Sai, người là súc sinh đã bị thiến rồi, không còn cái công năng đó nữa.” Ngưu Lang khinh thường nhìn con bò già, tiểu gia ta cũng không phải chưa gặp qua loại tình huống này. Chắc chắn con bò này cũng thực hoàng, gọi nó là con bò vừa hoàng vừa lão đi.

(TMD là một câu thô tục nga~ cho vào câu để nhấn mạnh như kiểu ‘damn’ ý ==

‘Hoàng’ là màu vàng vừa có nghĩa là đòi trụ, nhưng ‘hoàng lão ngưu’ là ‘con bò già’ :”>)

“Uy uy, người có còn nghe hay không đó.” Con bò già có chút mất kiên nhẫn.

“Không phải là người gọi ta tới để nghe người kể mộng xuân đấy chứ hả, có ý gì? Hơn nữa, vì sao người không mơ là một đám bò cái đi tắm?”

Ngưu Lang ngoáy ngoáy lỗ tai.

“Của yêu quái gọi là mộng kiến, có thể thấy được thời gian tới, dự đoán tương lai của địa cầu. (lầm to!) Lần này vì tính phúc (hạnh phúc trong việc xxx :-“) của người và thần thoại sau này được người dân truyền tụng, ta lần này phá lệ mở thiên nhân cho người nha, không thu bất cứ phí tổn gì.”

“Nga? Nói mau nói mau!” Ngưu Lang bắt đầu hứng thú, thúc giục.

“Đừng gấp mà, hôm đó sẽ có bảy tiên nữ tới tắm, người chỉ cần trộm một bộ y phục màu trắng là được. Nàng không có y phục đương nhiên sẽ lưu lại. Đến lúc đó người có thể. Hắc hắc hắc~” Con bò già bắt đầu nháy mắt với Ngưu Lang.

“Nga, thì ra là thế.” Ngưu Lang cười phóng đảng, rất giống playboy (= =) đang đùa giỡn con bò già “Nhưng vì sao phải là màu trắng?”

Con bò già dùng khuỷu chân đẩy đẩy Ngưu Lang, nhãn thần quét về phía dưới “Mỹ nữ mà, một thân hàng hiệu a. Thiên cơ bất khả lộ.”

Không phải người cũng đã tiết lộ rồi sao? Ngưu Lang nghĩ vậy. Kỳ thực con bò già không hề tiết lộ thiên cơ, không biết nó rốt cuộc là có năng lực biết trước hay là có năng lực trả thù đây, nói chung cũng đã hoàn thành bước đầu tiên trong sứ mệnh.

“Được, cảm tạ, tạ thế xong ta sẽ vì người làm trâu làm ngựa, ta phải nhanh nhanh đi làm mặt nạ dưa chuột.” Ngưu Lang bỏ đi trước.

“Nhớ kỹ phải làm bò sữa quanh mình a, đừng làm bò cái bình thường a!”

Ngưu Lang hoàn toàn không nghe thấy lời con bò già nói.

Hay lắm, mọi người đã đến đông đủ, đại gia ngồi sô-pha đi, đem băng ghế ra đây, bắt đầu phạm án đi.

Sáu vị tiên nữ chuẩn bị sắp xếp. Lão đại hỏi “Đã nói với Ngô Cương chưa đấy?”

“Nói rồi, chỉ cần chúng ta rút hết y phục của Chi Lữ, ném vào khu rừng đối diện, nó sẽ phải đi tìm, sau đó... muahahahahah. Chúng ta chuẩn bị cho tốt xem đông cung đồ tại hiện trường đi thôi.”

Đột nhiên một vệt xẹt qua chân trời, Ngưu Lang chạy vội tới, chúng tỷ tỷ chuẩn bị cởi y phục.

“Các vị tỷ tỷ thỉnh mau mau quay lại xuống dệt thiên đình!” Chi Lữ tay áo bay bay, rất có vẻ tiên gia. Sau đó thấy lửa thể của tỷ tỷ thì xấu hổ đỏ mặt xoay người đi, kỳ thực các nàng mặc chính là trang phục VIP

do hiệp hội đam mỹ Nhật Bản phát cho, để thỏa mãn cho những đam mỹ lang đói khát, đặc biệt chế tạo biến hình y, có thể đổi nam biến nữ, thích thể nào biến thể nấy. Tiểu tử này cũng quá e thẹn đi.

Thời cơ chín muồi, sáu nữ lang bỏ nhào tới xé bỏ y phục của Chi Lữ, chợt nghe chi Lữ nhắm mắt kêu thảm thiết “Phi lễ a, vô nhân tính a, các tỷ thật là đói khát, đến đệ đệ cũng không buông tha. Ta rốt cuộc biết ý đồ của các tỷ rồi. Đây là loạn luân a, thiên lý không dung a. Tuy rằng ta không ngại hậu cung a.”

Tất cả sắp xếp xong, đại tỷ nắm y phục rách nát của Chi Lữ ném sang một bên, chợt nghe thấy một tiếng ‘A’, chúng nữ lang biết, Ngô Cương đã tới, chuẩn bị tìm địa điểm đẹp ngồi xem. Lúc sắp đi còn thảo luận:

“Thất đệ vừa mới nói gì?”

“Không biết, hình như nó nói muốn có hậu cung.”

“Trời ạ, thật có dã tâm, nhưng mà các tỷ tỷ sẽ thỏa mãn nó, chỉ sợ nó ăn không tiêu a.”

“Lần sau chọn ai a?”

“Na Tra?”

“Oa, luyến đồng a, tốt.”

Lúc này Na Tra nổi lên một thân da gà.

“Đứa nào ném đồ lung tung thế này hả, sao chẳng có ý thức bảo vệ môi trường gì cả.” Ngưu Lang trên đầu bị y phục của Chi Lữ phủ lên, dưới chân giẫm phải Ngô Cương đã hôn mê, đột nhiên xông ra, dọa Chi Lữ nhảy dựng.

Lúc này ở trong mắt Chi Lữ: tên này thật là thô bỉ, vì sao trên đầu lại phủ y phục của ta? Hay là nội y đạo tặc?

Trong mắt Ngưu Lang: Mỹ nữ che che giấu giấu, mặt mang ngượng ngùng. Bắt đầu chảy nước bọt.

“Cho ta mượn cho ta mượn một đôi tuệ nhân đi~” Ngưu Lang bắt đầu hát “Xin hỏi phương danh? Tại hạ Ngưu Lang.”

Trên trán chi Lữ bắt đầu nổi gân xanh, cái tên ngu ngốc này lại tưởng ta là nữ nhân! Ta cho hắn đẹp mặt! Lại còn Ngưu Lang, vừa nghe đã biết không phải người đảng hoàng, giống mấy tên mặt trắng bị người ta bao dưỡng, tức giận đáp “Chi Lữ.”

Ngưu Lang ôm lấy Chi Lữ “Thân ái, chúng ta hẳn là nên lãng mạn chút, hay là hát đối a, người hẳn là xưng: nào nào nào, ta là một kỹ nữ, kỹ kỹ kỹ kỹ kỹ kỹ kỹ kỹ...” Ngưu Lang bật người lui ra phía sau mấy thước.

Hét lớn “Ta là một hảo thanh niên công bằng chính trực, không đi tìm kỹ nữ.”

(kỹ nữ đọc là jìnữ :)))

MK, người thiên đình tổ chất đã rất thấp rồi, gọi Chúc Nữ, còn cái tên này dám gọi lão tử là kỹ nữ? Hai tay tóm lấy bàn tay Ngưu Lang đang hướng xuống hạ thân mình sờ soạng “Ma quỷ, ta là Chi Lữ, còn nữa ta là...” Đoạn sau Chi Lữ còn chưa nói ra, đã phát hiện Ngưu Lang cười to “Thật là, sợ đến nỗi tiểu tâm can của người ta cũng phi bình bịch đây này. Người thật đáng ghét nga~ bảo bối như thế chủ động a, chỉ cần không phải kỹ nữ thì tốt rồi, ta đến đây, thân ái a.” Sau đó liền hôn Chi Lữ, giở trò, đánh đã chiến trong dòng sông.

“Oa, thằng kia là thằng nào?”

“Mặc kệ, đáng vẽ cũng không tệ lắm nha. Nam nhân chính là phải năng suất.”

“Àn, vừa gặp mặt đã H hơn nữa xem ra kỹ thuật có vẻ không tệ, Chi Lữ đến giờ không còn khí lực mà nói nữa.”

“Hóa ra thiên mệnh của Chi Lữ cũng không phải Ngô Cương a, quên đi, đệ tể này ta thấy được.” (đệ-tể = chồng của em zai :-“)

“Khéo mà đợi được Ngô Cương thì thiên hạ thống nhất không biết bao nhiêu năm rồi, đem hán cho con thỏ kia đi.”

“Oa, mau xem, chiêu đó thật là mạnh a, nga, máu mũi của chúng ta.”

4. Chương 4: “chức Nữ” Bị Bán

Chi Lữ rất cảm tức, dám thương ta? Hừ hừ, lão tử phải cho người mang thai! (trọng điểm không phải cái này mà, không phải đã ám chỉ người trời định là thụ sao?) Khí thôn sơn hà “Phật sơn vô ảnh cước!” một phát vào bên cạnh sườn. Vậy mà Ngưu Lang thuận lợi gơ chân Chi Lữ lên tránh né, rồi tiếp tục hôn, khiến cho Chi Lữ một trận run rẩy. Ngưu Lang một mạch ra khơi bắt cá, Chi Lữ không chịu nổi rên nhẹ một tiếng, Ngưu Lang liền không kiềm chế được hô to “Mau sử dụng Song tiết côn!” cứ thế lung tung xông vào.

Cửu âm bạch cốt trảo của Chi Lữ cắt lên một tầng da của Ngưu Lang, bọn họ đồng thời rên rỉ “Hm...nn... ha...a...”

Khúc ca đó là ‘Song tiết côn’ bản của Ngưu Lang, kỷ niệm lần đầu tiên cùng Chi Lữ gặp nhau. Sau này sáu tỷ tỷ của Chi Lữ lúc làm việc cũng hát bài hát đó “Mau sử dụng Song tiết côn, ưm ưm ha ha.” Cuối cùng lưu truyền rộng rãi, làm cho Chi Lữ phải lán nạn tới sao Chức Nữ.

“Chưa đến Song tiết côn?” Hai người ngừng lại, Ngưu Lang quan tâm chờ Chi Lữ thích ứng, kỳ thực là sợ bị vợ cào rách thịt, cuối cùng chỉ còn lại xương! Chi Lữ hỏi vấn đề này (Vì cái khi gì người lại lưu ý cái này? Thật đúng là rất nhanh liền tiến nhập trạng thái cực phẩm tiểu thụ)

Ngưu Lang vuốt ve bụng Chi Lữ, hôn lên cổ y, lưu lại vô số dấu hôn màu hồng, sau khi nghe được âm thanh lại đẩy đẩy về phía trước, khiến Chi Lữ hư nhược vô lực, rồi cười xấu xa nói “Biển rộng mệnh mỏng của bảo bối nuốt cả song ngư hoàn (2 viên tròn tròn nga~) cực lớn của ta, người thấy sao?”

Kéo tay Chi Lữ lên định cho y nghiệm chứng một chút, thế nhưng Chi Lữ gằm như sư tử “Bài sơn đảo hải!”

Ngưu Lang cũng được truyền thống Trung Hoa hun đúc lớn lên, tuôn ra một câu “Quỳ hoa điểm thủy!”

Chi Lữ chỉ có thể mặc người hiếp đáp, thở gấp liên tục.

Sáu tỷ muội phía sau thở dài nói “Thằng này được, đáng tiếc nhẽ ra phải gọi là ‘Cúc hoa điểm thủy’, thất đệ nhất định sẽ cảm động tới khóc rống lên ý chứ!”

Nhưng chuyện sau đó chứng minh thực tế vì sao Ngưu Lang không kêu ‘Cúc hoa điểm thủy’, đó là sự kiện đại ô long, làm sâu sắc ‘tình yêu’ của Chi Lữ với Ngưu Lang.

“Bảo bối có thích dưa-leo của ta không?” Ngưu Lang đã hoàn toàn hóa thân thành sắc lang, ác chất hạ lưu mà hỏi thăm. Chi Lữ không còn phân nổi đông tây nam bắc, bị Ngưu Lang cưỡng hết lần này tới lần khác, vô lực trả lời. Ngưu Lang rất thỏa mãn với kết quả này. Sáu tỷ muội cũng rất thỏa mãn, các nàng đã ghi hình toàn bộ quá trình, cuối cùng ra DVD-BOX, drama CD, số lượng phát hành nhiều vô cùng, cũng thành được một cái tâm nguyện nho nhỏ của Ngưu Lang (tâm nguyện gì? Nói sau)

Trời rốt cuộc cũng sáng, ngoại trừ Chi Lữ, tất cả mọi người thấy mặt trời mọc, a, neho neho mắt, thần thái sáng láng nhìn thái dương vàng rực rỡ cảm thán : cuộc sống thật tươi đẹp. Có thể hay không để ta chết đi sống lại hưởng thụ khoái cảm này, chết đi sống lại... (lặp lại rất nhiều lần, tỉ dụ của lòng tham không đáy) Ngưu Lang ôm bảo bối, đột nhiên ý thức được mình đối đãi tệ tử mình như thế rất không thỏa đáng, hướng chi lại còn là nữ giới. Đúng vậy, Ngưu Lang lúc ăn tươi nuốt sống đối phương xong rồi vẫn không nhận ra đối phương là nam! Đây là tiểu công trì độn ngu ngốc nhất trong lịch sử. Hán cảnh thận xoay người Chi Lữ lại, đột nhiên sao Hỏa tông vào đầu, mỹ nữ biến thành khủng long, chàng xuân bay tới hôn một cái...

Ngưu Lang kêu thảm một tiếng “Gi? Không lẽ là phiên bản của hoàng tử ếch biến hình? Vợ ta biến thành nam rồi?” (Người cho rằng người là hoàng tử ếch đấy à?)

“Hả?” Sáu tỷ muội không thể tin nổi vọt ra, không tưởng tượng nổi Ngưu Lang là thẳng, càng khó tin chính là ăn xong rồi mới biết mình được ăn cái gì, như thể một người gặm tảo phát hiện đã ăn sống nửa con sâu vậy. Chỉ có điều bị ăn là người mà thôi.

Con bò già bị lãng quên dự cảm được chuyện không hay, rất có nghĩa khí mà bỏ trốn.

“Người có quyền giữ im lặng, nhưng bất cứ điều gì người nói có thể trở thành bằng chứng chống lại người trước tòa.” Ba tỷ tỷ yêu thương mặc thêm y phục cho Chi Lữ, ba người khác đồng loạt tóm lưng Ngưu Lang “Chúng ta tố cáo người tội xâm phạm tình dục nhi đồng, người có thể tìm luật sư, nhưng chúng ta đã ghi hình lại toàn bộ quá trình phạm tội của người.” Sáu tỷ muội quyết không bỏ qua cho ngưu Lang, đầu liên là liên quan đến tính phúc của đệ đệ nhà mình, thứ hai là bề-cong một thẳng nam đã hưởng qua tiên, các nàng là rất chờ mong, rất tự tin. Các nàng cho tới giờ chưa từng giật dây thẳng nam, mà đối với đệ đệ của mình, chỉ là hun đúc một cách ‘thích hợp’ mà thôi. Các nàng kỳ thực rất nhân từ.

Ngưu Lang không thể tin nổi, nhưng thấy chết không sờn, chỉ vào sáu mỹ nữ đột nhiên xuất hiện nói “Sao các người biết hẳn là nhi đồng? Vóc người này, nhìn thế nào cũng không giống. Các người xuất hiện cũng quá trùng hợp nha, không phải là có kế hoạch từ trước chứ hả? Cẩn thận ta đi tố cáo các người nga.”

Tiểu công này lại còn chối quanh, chẳng lẽ có đặc tính phúc hắc công? Nhưng vì cái quái gì mà tận giờ này mới phát hiện Chi Lữ là nam?? Lẽ nào đến khóa thân cũng khiến người ta quên mất thẳng bé là nam? Thật cường đại nha. Sáu tỷ muội bày ra tư thái ngự tỷ, đồng thời hừ lạnh “Nó ngày hôm nay mới trưởng thành, nhưng lúc người phạm án nó còn là vị thành niên (lừa ai a, dóc quá nha), chúng ta chính là tỷ tỷ của nó!” Lấy thịt đè người “Chúng ta mặc kệ người thế nào, phải chịu trách nhiệm của một người đàn ông, không thì phải chịu sự trừng phạt của thiên đình!”

OMG! Hóa ra là người thiên đình a, quả nhiên là không thể trâu vào a, trèo cao thực sự khó ngang với lên trời. Hôm nay ông trời thương ta, phát đạt rồi. Ân, đáng vẻ cũng không tệ lắm, tiếc là không thể đẻ trứng a. Ngưu Lang tính toán một chút, thoáng chần chờ “Ta... ta sẽ chịu trách nhiệm, thế nhưng ta... chặt đứt hương hỏa a, vô hậu vi đại, ta không muốn làm đứa con bất hiếu.”

Trong mắt sáu tỷ muội đột nhiên phát sinh quang mang quỷ dị, âm hiểm cười “Cái này đơn giản, chúng ta sẽ không bạc đãi người đâu, chút lòng thành mà thôi, ha ha ha.” Không ngờ còn khuyến mãi thêm cả sinh tử nữa. Kêu Ngưu Lang cẩn thận ôm lấy Chi Lữ, bắt đầu nghiên cứu thân thể Ngưu Lang:

Đại tỷ: “Uy, người tên là gì?”

Ngưu Lang cười “Tiên nữ tỷ tỷ, tại hạ Ngưu Lang.”

Sáu tỷ muội mắt lóe sáng: tên rất hay, về mở một Ngưu Lang điểm, về phần công dụng bàn sau.

“Nhà người còn có ai?” Nhị tỷ nhìn Ngưu Lang.

“Tại hạ lẻ loi một mình.” Ngưu Lang cười kiêu động vật vô hại. Chuyện về ca ca, chị dâu đã sớm là của tám trăm năm trước rồi.

Cái này không tệ, không ai quấy rầy bọn họ, có thể thỏa thích làm những chuyện muốn làm. Hắc hắc, chúng tỷ muội cười vẻ mặt thâm đáng.

“Người có phải là nam nhân bốn-có không?” Tam tỷ đánh giá Ngưu Lang, tiểu tử này ăn mặc rách nát như thế, liệu có để Chi Lữ phải khổ không đây.

“Bốn-có gì?” Ngưu Lang cười khờ.

“Có xe có nhà có tiền tiết kiệm có việc làm cố định.” Tứ tỷ bổ sung.

Ngưu Lang suy nghĩ một chút, cười nói “Có a.”

“Tốt tốt, mau dẫn các tỷ tỷ đi xem nhà người. Còn phải hảo hảo chiếu cố thê tử của người.” Ngũ tỷ không nhìn được giục già Ngưu Lang đi mau.

Cứ như vậy, sáu tiên nữ ngốc đơn giản giao Chi Lữ cho Ngưu Lang. Còn Chi Lữ thì vẫn còn đang đau đớn vì trải qua một đêm tình cảm mãnh liệt.

5. Chương 5: Chức Nữ Sinh Rồi

Sáu vị tiên nữ tỷ tỷ thấy cảnh thật thì hóa đá trong gió. Lục tỷ khóc không ra nước mắt, run rẩy chỉ vào căn nhà tranh và con bò đang ăn cỏ “Xe bò?... Nhà tranh?”

Ngưu Lang dần xếp cho Chi Lữ xong thấy sáu tỷ tỷ như thể trúng tà, cười rất chất phác “Đúng vậy.”

“Tiền tiết kiệm bao nhiêu?” Ngũ tỷ cắn khăn tay.

Ngưu Lang đắc ý giơ ngón trỏ và ngón giữa lên, ý định đả kích các nàng “Khoảng hai lượng.”

“BAKA!” Các nàng bắt đầu nổi điên “Công việc là gì?” Uy, còn sợ chưa đủ đả kích sao? Thanh âm cũng run rẩy.

“Cục giao dịch đất đai quốc gia.” Ngưu Lang nhe hàm răng trắng bóc.

Ba nữ nhân thành một cái sân khấu, sáu nữ nhân thành một mớ hỗn loạn “Ít gặt người thôi, người nghĩ chúng ta ngốc chắc. Ta cũng thấy nông cụ của người rồi, nói trắng ra là làm nông dân!” Tứ tỷ thần tiên chỉ chỉ.

“Ha ha ha, bị phát hiện rồi, làm sao bây giờ a.” Ngưu Lang sờ sờ gáy, cười rạn rở.

“Mau, mau mang thất đệ về nhà, nhân lúc nó còn chưa tỉnh, về rồi xóa trí nhớ của nó.” Tam tỷ đề nghị, chúng tỷ muội bắt đầu gấp rút làm. Thế nhưng Ngưu Lang huýt một cái, rất tiêu sái hô to “BOBjiang!”

Con bò già không hiểu gì, nhưng cảm giác Ngưu Lang gọi mình, liền hóa thân thành người, chậm rãi đi ra.

Chúng nữ nhân thét chói tai một tiếng “Quá quyến rũ động nhân, cực phẩm thụ a, không biết so với thất đệ thì ai hơn ai.” Một lát sau nhị tỷ mới phản ứng lại “Không đúng! Hóa ra người đã có rồi, tuyệt đối không thể để người chà đạp thất đệ của chúng ta!”

Ngưu Lang là ai? Bỗng nhiên biến hình, tà ác khêu cảm con bò già “Các vị tỷ tỷ bớt giận, đây là quán gia nhà chúng ta. Ta là quý tộc lưu lạc dân gian, bị ca ca hãm hại (hiện tại mới nhớ tới ca ca của người a, chỉ bất quá là bia đỡ đạn). Hắn vì cứu ta, mà hi sinh ‘tính phúc’ của bản thân — bắt cần bị người ta thiên mất.” Linh hồn của con bò già đã bay tới một không gian khác, hai mắt trống rỗng vô thần. Còn trong đầu sáu vị tỷ tỷ là tiếng vọng ‘bị thiên, bị thiên, bị thiên... (tuần hoàn vô hạn)’, cuối cùng khơi dậy ‘mẫu tính’, vẽ mặt lê hoa đái vũ nói “Yên tâm đi, các tỷ tỷ sẽ tìm cho người một tuyệt thế hảo công, cho người ‘tính phúc’.”

Ngưu Lang cho rằng thế là kết thúc, nhưng đại tỷ không quên tính sổ “Cho rằng như vậy là xong? Hừ hừ.”

Ngưu Lang là ai? Hóa thân thành phúc hắc công ‘A, người có Trương Lương kế, ta có quá tường thâm’ (giống như ‘Võ quyết dày có móng tay nhọn’) Ngưu Lang khoanh hai tay trước ngực, nhướn mày “Các người có thể ghi hình, ta không thể ghi âm?” Đi vào trong, lấy một chén nước, ngồi xuống bên cạnh, cho Chi Lữ đang hôn mê uống nước theo cách nguyên thủy nhất. Sáu vị tỷ tỷ xem tới ngây người: Cảnh này quá đẹp. Ngưu Lang ôm chặt Chi Lữ, ghé vào lỗ tai y nói “Nếu như hắn tỉnh lại, biết đó là sáu vị tiên nữ tỷ tỷ làm, hắn sẽ thấy thế nào?”

Các tỷ tỷ tìm như ngừng đập trong một lát: hảo tiểu tử, đúng là phúc hắc công! Bất quá chúng ta cũng tốt bụng, thả cho người một con ngựa.

“Người yêu hắn không?”

“Nói yêu là nói dối, yêu có thể sản sinh ‘tính’, ‘tính’ cũng có thể sản sinh yêu, sao không cho chúng ta thời gian thử xem? Yên tâm, ta sẽ không xằng bậy đâu.”

Xong đời rồi, đã hoàn toàn quỳ gối dưới chân Ngưu Lang rồi. Vậy nên khi Chi Lữ tỉnh lại tình cảnh chính là như thế.

Sáu vị tỷ tỷ lần đầu tiên chảy nước mắt, nắm tay Chi Lữ nói “Chi Lữ thân yêu a, ông trời đã tuyển một chàng rể cho đệ, đệ xem chính là Ngưu Lang rách nát bên kia a, các tỷ tỷ rất luyện tiếc đệ a, thế nhưng ý trời không thể trái, đệ hảo hảo hưởng thụ đi nha. Tạm biệt, chúng ta sẽ vĩnh viễn ủng hộ đệ!” Không đợi cho Chi Lữ có cơ hội mở miệng, tất cả đã bay đi.

Chi Lữ nhúu đôi mày đẹp “Gì? Phát sinh chuyện gì vậy?” Lúc này, Ngưu Lang bừng chao tới “Thân ái, đôi bụng chưa?”

“A, tên trộm này!” Chi Lữ muốn nhảy dựng lên, cầu xé cái tên trước mặt, y nghĩ tới, chính là cái tên súc sinh này làm chuyện ghê tởm kia với mình. Thế nhưng ông trời an bài chính là ông trời an bài, bởi vì Ngưu Lang hôm đó quá khỏe, hơn nữa Chi Lữ lại chưa ăn gì, cả người vô lực ngã xuống giường, rên rĩ một phen.

Ngưu Lang rất yêu thương, vội vàng đặt cháo xuống, nâng Chi Lữ dậy “Thân ái à, ta biết người thấy ta thì rất kích động, thế nhưng đừng làm thân thể bị thương, người cũng phải suy nghĩ cho ‘tính phúc’ tương lai của người a.” Sau đó sờ sờ trán Chi Lữ “Àn, không sốt là tốt rồi.”

“Hỗn đản! ‘Tính phúc’ cái gì!” Chi Lữ trên mặt một mảng khô nóng.

“A, thân ái, ta sai rồi, không ngờ người lại quan tâm ta như thế, hẳn là ‘tính phúc’ của ta mới đúng.”

“Vô liêm sỉ!” Chi Lữ không chút khách khí vung một quyền. Chi Lữ tốt xấu gì cũng xuất thân tiên gia, một phát vào giữa bụng Ngưu Lang, sung sướng lăn ra giường mà cười khiến bụng cũng đau theo.

Ngưu Lang bật người đứng lên, khấn trương hỏi “Thân ái, người không sao chứ. Dù thế nào cũng phải suy nghĩ cho hài tử trong bụng a.”

“Hả?” Chi Lữ vĩnh viễn vẫn là kẻ không theo kịp tiết tấu.

Ngưu Lang hảo tâm giải thích “Thân ái à, đừng lo lắng, hiện nay xã hội đối với vấn đề yêu đương này cũng không có gì phải xấu hổ nữa. Huống chi người cũng không phải là người. Có điều không cần quá lo lắng, ta sẽ không vứt bỏ người, ta là một người đàn ông a! Sẽ chịu trách nhiệm với người, sẽ cho người ‘tính phúc’! Vậy nên dù hài tử là quái vật, ta cũng sẽ không vứt bỏ các người!” Ngưu Lang đồng dạng diễn thuyết khiến Chi Lữ lại vung tay lần nữa “Hỗn đản, lão tử mới là đàn ông! Ta là người, bất quá là người trời mà thôi, biết chưa! Còn nữa ta không muốn sinh tiểu hài tử!” Uy uy, người là không thể sinh mà. Dù là có thể, thì mỗi buổi tối sinh một P a. (này tức là đánh-trung-tiện á =.=)

“Ta sẽ không tiếp nhận người, sẽ không thừa nhận!” Nói mới nhớ năng lực tiếp thu của người thật đúng là rất nhanh.

Ngưu Lang cười cười “A, hóa ra là bị phá tân rồi sợ nên muốn chạy a.”

“Gì?”

Ngưu Lang trong nháy mắt đã áp đảo Chi Lữ, cười cười. Chi Lữ nổi gân xanh kinh hoàng “Hừ, lão tử phải lấy (cúc) huyết của người rửa nhục, ăn tươi nuốt sống người rồi vứt bỏ người rồi về thiên đình, muốn người ở bên dưới ta không ngừng rên rĩ, kêu gia gia gào nãi nãi hướng ta cầu xin tha thứ.”

A ha, cá mắc câu, hê hê!

Cứ như vậy, Chi Lữ ngây thơ đem thân đi tặng cho người. Từ đó về sau hai người bắt đầu cuộc sống đầy ‘tính phúc’. Người trong thôn rất nhanh liền biết Ngưu Lang có vợ đẹp, hơn nữa còn rất chăm chỉ, tối nào cũng nghe thấy tiếng canh cửi ‘kéo kệt kéo kệt’.

Khoan! Người chắc chắn là tiếng canh cửi? Đầu tiên người phải đánh giá xem là ai nói cho người. Chúng ta phải tới hiện trường xem một chút. A, phi lễ vật thị (đừng xem cái gì trái lễ nghĩa), chúng ta nghe kịch truyền thanh là được rồi.

“Hỗn đản! Không phải đã nói là hôm nay cho ta ở trên sao?”

“Người đang ở trên a.” Giường kịch liệt lay động.

Ngày thứ hai.

“Ma quỷ, không phải đã nói cho ta tiến vào người sao.”

“Đúng vậy, người cũng không phải đang tiến vào sao?” Kèo kẹt kèo kẹt.

Ngày thứ ba.

“Người...” Còn chưa nói xong đã nghe thấy ‘kèo kẹt’ rồi.

Tình huống như vậy tuần hoàn vô hạn, Chi Lữ vẫn chưa từ bỏ ý định, Ngưu Lang thì làm không biết mệt.

Nhưng có một vài tình huống bắt đầu lặng lẽ biến hóa, tỷ như vóc người Chi Lữ.

Ngưu Lang “Vợ à, vợ béo quá, ôm thật là thoải mái.”

Con bò già “Trăng rằm.” tiếp tục ăn cỏ.

Tỷ tỷ: “Ta có quảng cáo tập thể hình đó, thử chút không?”

Người qua đường Giáp “Cẩn thận, Chúc Nữ, đừng lắc cái eo thùng phi của người a.”

Chín tháng sau, một vị bác sĩ đẹp trai tự xưng là Hà Lan tới, vừa nhìn thấy liền rất kích động, sau đó vọt tới, ôm lấy đầu con bò già khóc rống “Tiểu Hoàng Hoàng, ta rốt cuộc tìm được người rồi!”

Một trận bò rống phấn khởi “Yea! Ta thích chính là bò sữa New Zealand.”

“Chính là ta a, có điều người yên tâm, ta đã di dân tới Hà Lan, người cũng vậy. Chúng ta có thể tuy hai mà một rồi.”

“Không đúng, người là bò sữa được biến thái, ta muốn là bò sữa cái.”

“Đều là người bị thiếu, còn muốn cái thứ không thực tế kia để làm chi!”

“Chẹp chẹp.” Hai bò nhìn thấy có hai đứa đang xem phim.

“Các người tiếp tục đi, không có việc gì, chúng ta ăn vặt không quấy rối các người.” Ngưu Lang và Chi Lữ nói rất ăn ý.

“Chúng ta nên đi thôi, nếu như ở đây gây trở ngại động vật nói chuyện yêu đương sẽ bị bò đá chết.” Ngưu Lang ôm Chi Lữ về.

“Chờ chút!” Bò sữa đẹp trai nhìn chăm chú vào bụng Chi Lữ nói “Chúc mừng, vợ người được chín tháng rồi, sắp sinh nga. Tiền đặt cọc chính là con bò già nhà người, đỡ để có thể tìm ta.” Nói xong ôm con bò già đi.

Chi Lữ sau khi nghe xong cuồng loạn triệt để “Không thể nào, ta không chấp nhận, ta chỉ là bị béo lên thôi.” Giấy dựa nghĩ muốn đi vận động giảm béo.

“Thân ái, chúng ta mỗi ngày đều vận-động, nhưng vẫn không gầy đi, sự thực chỉ có thể là vợ đã mang thai rồi.” Ngưu Lang tiện tay lấy ra vô số bản DVD-BOX, tả thực, kịch truyền thanh “Sao vợ có thể quên những đêm chúng ta yêu nhau nhiệt tình như lửa.”

“Mấy thứ này rốt cuộc là ở đâu ra a!”

“Ta sẽ hảo hảo giúp người đỡ đỡ!”

“Từ chỗ này! Từ chỗ này? Ta phi thường không tình nguyện a!”

(Em bò sữa cũng là nhân-yêu cơ mà là bác sĩ ạ ‘_____’ -)

6. Chương 6: He Trong Truyền Thuyết

“Yên tâm đi, chim cánh cụt mẹ đẻ trứng, chim cánh cụt cha ấp trứng mà.” Ngưu Lang nói nghiêm trang.

Chi Lữ liên tục lui về sau. Ngưu Lang cười vỗ về lão bà nhà mình đi nghỉ ngơi, Chi Lữ hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra mà phải đi nghỉ ngơi.

Đêm đó ở chuồng bò “Tiểu thư trực ban, thỉnh nổi máy tới túc xá của nữ công dệt vải trên thiên đình.” Con bò già bị bò sữa đực nhà người ta cưới mang đi, vậy nên nơi này thành căn cứ bí mật của Ngưu Lang.

“Công đắc thiên hạ.” Đại tỷ.

“...Vạn thụ vô cương?”

(Câu đầu nghe quen quen nhưng k nhớ là xuyên tạc từ câu nào, còn câu sau chắc là xuyên tạc từ ‘vạn thụ vô cương’ :)) ‘Công’ được thiên hạ, ‘thụ’ nhiều vô cùng?)

“Tiểu tử có tiền bộ! Có chuyện gì? Các người thế nào rồi?” Nhị tỷ đoạt lấy điện thoại.

“Có một con bò sữa đực nói Chi Lữ được chín tháng rồi.” Ngưu Lang rất bình tĩnh.

“A! Hay quá! Rốt cuộc thành công rồi!” Sáu tỷ muội hét chói tai.

“Đây là có chuyện gì?” Xác định là nghi vấn.

“Bí mật của nữ nhân chúng ta, rất lãng mạn nga~” Tam tỷ nói.

“Vấn đề là sinh thế nào đây?” Có chút cao giọng.

“Đừng lo lắng, chuyện nữ nhân có nữ nhân lo. A, Chi Lữ lại không phải là nữ, chỉ là nói trên chức năng sinh hài tử thôi.” Tứ tỷ.

“...”

“Yên tâm đi, chúng ta liên hệ được rồi, sẽ có người chuyên nghiệp tới. Là chuyên gia phương Tây đó nha. Người chỉ cần để nó ngoan ngoãn ngủ là được rồi.” Tam tỷ bổ sung.

“Tu tu tu tu...”

Đúng vậy, ngày đó rốt cuộc cũng tới, Chi Lữ cảm thấy một trận đau bụng không chịu nổi rồi hôn mê bất tỉnh. Kết quả tỉnh lại thấy hai quả trứng đà điểu ở bên đầu. Chi Lữ mơ mơ màng màng hỏi “Tiểu hài tử đâu?”

“...Là sinh đôi.” Ánh mắt Ngưu Lang phiêu về chỗ hai quả trứng.

Nếu như người cho rằng Chi Lữ sẽ một khóc hai nháo ba thất cổ thì sai hoàn toàn rồi, rất bình tĩnh mà tiếp nhận “Người ấp trứng, người đã nói rồi.” Người chắc chắn là không phải đang trả thù Ngưu Lang đó chứ?

“Được.” Ngưu Lang sáng khoái đáp ứng. “Người cho bú.” Đây gọi là núi cao còn có núi cao hơn.

“Ta sao có thể có sữa được?!” Chi Lữ vỗ ván giường.

Ngưu Lang nhìn chăm chăm Chi Lữ đến mức rợn tóc gáy “Không thử sao biết.” Ngưu Lang nhào tới, vén y phục của Chi Lữ lên, giống như mọi khi mút lấy thủ nhũ của Chi Lữ, khiến Chi Lữ một trận run rẩy. “Ta sẽ mút tới khi nào người ra sữa mới thôi.”

“Người nói thật đấy hả? Người không phải là đang nói dối à?!” Chi Lữ sợ hãi.

Ngưu Lang đứng thẳng dậy, vén y phục lên, lộ ra nửa người trên khêu gợi “Như vậy người muốn mút của ta?”

“...Ta muốn về nhà...” Chi Lữ khóc không ra nước mắt.

Đó cũng là một vấn đề rất bất đắc dĩ, rõ ràng là động vật có vú, vì sao lại đẻ trứng? Càng ngày càng thoái hóa rồi... Lẽ nào nam nhân sinh con là trái với ý trời? Không, thuần túy là tác giả độc ác mà thôi, hô hô hô.

Chi Lữ không chịu nổi vấn đề này, vì chuyện sữa mà về thiên đình, Ngưu Lang gấp đến độ như kiến bò trên chảo nóng. Bản thân không biết bay a, chỉ có thể ở trong chuồng bò khóc xướng “Cánh chim tình yêu của ta, bay đi rồi...” Rốt cuộc gọi hồn của con bò già về, kỳ thực là do chịu không nổi tình cảm mãnh liệt của một con bò khác. (ý, không phải cả 2 em đều thành nhân-yêu rồi sao? :>)

“Ồ đây làm gì, còn không mau đuổi theo?”

“Người nghĩ ta không muốn sao?! Lão tử là Ngưu Lang, không phải Điểu Lang!” Có liên quan sao? “Trong kịch bản nói, phải lột da của người mới có thể đi.”

“Kịch bản nói thế nào thì là thế đấy chắc, trong kịch bản còn nói Chức Nữ nhẽ ra là nữ đấy!”

“Không phải chỉ là một tầng biểu bì thôi sao?”

“Người nghĩ lão tử là da rắn chắc, lột đi rồi lại mọc lại?” Con bò già lắc đầu. “Hừ, lão tử biến ra cho người. Thảm bay con bò già.”

“...Không phải là bện từ lông của người đấy chứ?” Ngưu Lang chỉ vào một tấm thảm vàng vàng dưới đất.

“Cái này có thể sánh với thảm bay của Aladin đó nha!” Con bò già đùa cợt.

Ngưu Lang một cước giẫm bẹp con bò già, ôm hai quả trứng đà điểu phi thân rời đi.

“Vợ à, mau trở về!” Ngưu Lang gào thét, sau đó mọi người đều đã biết chuyện cổ tích Ngưu Lang – Chức Nữ rồi đấy.

“Ta không muốn về cho hài tử bú! Sao người lại đuổi theo nhanh như vậy hả?!” Chi Lữ thẹn quá hóa giận.

“Vợ à, sẽ không bắt người cho hài tử bú đâu. Đây là thảm bay cỡ đồ sản phẩm trong nước. Nguyên liệu chính là lông bò tươi sáng. Bọn nó đã trải qua cân thể trọng, đo thị lực, kiểm tra trí lực, chọn ra từ ngàn vạn con bò. Không tầm thường không tầm thường.” Ngưu Lang ôm trứng đà điểu đuổi theo.

Chi Lữ nhìn thế nào cũng không tin, thấy trứng cùng Ngưu Lang càng lúc càng bay tới gần, tông vào một hành tinh, ngôi sao đó sau chính là sao Ngưu Lang. Chi Lữ sợ trở về đối mặt người nhà nên bay tới một hành tinh khác, sau này thành sao Chức Nữ.

Được, chuyện đã hết.

Tác giả bị đánh văng...

Hảo... Tiếp tục kể chuyện xưa.

Sáu tỷ muội dùng vệ tinh thấy được toàn bộ quá trình sự việc, lo lắng không ngớt, vội vã gọi điện truy vấn Ngưu Lang “Chi Lữ không thích trứng thì coi như xong, quả nhiên dưa hấu xanh không ngọt a.”

“Ai nói hả, uy, các người quên là sẽ không để ta đoạn tử tuyệt tôn sao?”

“Được, chúng ta trở lại hỏi một chút.”

“Không cần hỏi nữa, ta nghe đây.” Chi Lữ giật máy.

“A, vợ à, vợ nghe chồng nói đã, trứng này có thể cho vợ dùng bồi bổ thân thể. Quả nhiên quá miễn cưỡng cho vợ rồi.”

“...Thật hả?” Chi Lữ bắt đầu dao động.

“Bây giờ chồng đi nấu cho vợ ăn, vợ mau tới, lạnh thì khó ăn lắm đấy.” Ngưu Lang không ngừng cố gắng.

“Ta phải xem toàn bộ quá trình người nấu.” Chi Lữ lần này rất cẩn thận.

“Được, mỹ thực mỗi ngày, version mỹ nam nội trợ.” Ngưu Lang rất thẳng thắn “Vợ mau tới đây xem, có rất nhiều người kỳ quái nhìn ta chảy nước miếng.”

Chi Lữ bật người vác đao ra trận “Dám động vào người của lão tử?!”

Sáu tỷ muội lập tức xây cầu Ô Thước trợ oai.

“Vì sao không phải là cầu lớn Nam Kinh Trường Giang?”

“Đệ tỉnh táo lại đi, đây không phải là công trình bằng đậu hũ, chúng ta có mua bảo hiểm rồi. Hiện tại thế giới khủng hoảng kinh tế, thần phương Tây đều khóa thân bỏ chạy, chúng ta cũng thiệt thòi mà.” Bọn họ cũng không phải vẫn cùng chạy khóa thân sao?

“Vậy ăn hải vương kim tôn, uống tiên phục.” Chi Lữ chưa từ bỏ ý định.

(2 cái này hình như đều là thuốc men gì đó ==)

“...” Sáu tỷ muội cười hặc phương tây bay đi. Chi Lữ chỉ có thể chấp nhận lên cầu Ô Thước đi cứu Ngưu Lang.

Đến lúc đó vừa nhìn, hoang vu vắng vẻ, chỉ có Ngưu Lang và hai quả trứng. Rút đao chém người!

Ngưu Lang nhào tới: “Xuống đao lưu tình, người hận ta như thế, hận cả hai quả trứng vô tội?”

Chi Lữ nhớ tới Ngưu Lang thường ngày sẵn sàng: Không để mình phải làm việc nông, mỗi lần tình cảm mãnh liệt qua đi thì sẽ lau người giúp mình, xoa bóp, dứt thức ăn, mình muốn làm gì cũng thỏa mãn mình. Lại còn đùa cho mình vui, khiến mình lâm vào tình cảnh như thiếu nữ đang yêu. Chi Lữ giờ đao, dường như nói với chính mình “Thế nhưng, ta sẽ khiến người đoạn tử tuyệt tôn...” Trên mặt rất thống khổ.

Ngưu Lang ôm chặt Chi Lữ “Ngốc ạ, đó là ta gạt tỷ tỷ người thôi, xem người bình thường bị các nàng khi dễ quá thảm, ít nhiều gì cũng phải báo thù một chút không phải sao?”

Chi Lữ không nhịn được chảy nước mắt: “Thực sự?”

“Thiên chân vạn xác, rốt cuộc muốn ta chứng minh thế nào đây?” Ngưu Lang vội vã “Lẽ nào muốn thấy ta đổ máu.” Dứt lời liền như thể muốn đâm đao vào người, lại bị Chi Lữ ngăn cản.

“Để ta phản công!”

“Được.” Trán Ngưu Lang áp vào trán Chi Lữ “Ngày này hàng năm?”

Chi Lữ hài lòng hôn Ngưu Lang coi như báo đáp, hừ hừ, nếu như người nghĩ như vậy thì sai hoàn toàn, Ngưu Lang là ai chứ?

Đây là nguồn gốc của đêm Thất Tịch, thỉnh đừng đánh ta...

Răng rắc một tiếng trứng đà điều nứt ra... Dẫn tới một tiếng thét chói tai. Các người đoán xem là cái gì? Đoán đúng có thưởng nga~

(Có ai thấy đoạn trên khó hiểu không ạ? =)) Thế này nhé, mỗi bạn tông vào một hành tinh, bạn Ngưu muốn dụ em Lữ sang bên mình, nên nói là sẽ chiên trứng cho em ăn, rồi lại nói dối là có nhiều đứa đang dòm ngó mình, làm em phải tức tốc vác đao sang giữ-chồng, còn sáu chị gái thì xây cầu Ô Thước cho em sang, xong em kêu sao hẻo quá, đã xây phải xây cầu to chớ... Còn đoạn sau hơi hăm hăm nhưng thôi kệ k quan trọng :>)

7. Chương 7: Phiên Ngoại 1

Toàn bộ thế giới đều biết Ngưu Lang Chúc Nữ kết hôn sinh con, hơn nữa có hai căn biệt thự, dẫn đầu giai cấp nông dân thường thường bậc trung, trên con đường nông dân hạnh phúc an khang. Hôm nay hai Đản Đản (đản là trứng á, để Đản Đản nghe yêu yêu :))) phá vỏ chui ra (?) hơn nữa thuận lợi đầy thán, nên mở tiệc đầy tháng lấy tiền.

Thiên đình vì muốn thu hút khán giả tới xem, tăng lượng khách tới du ngoạn, vậy nên tổ chức Bảo bảo tú. Rất rõ ràng, hai Đản Đản nhà Ngưu Lang cũng tham gia cuộc thi này. Cùng ngày, bọn họ ngồi trong bàn

đào viên chờ bảo bối nhà mình lên sân khấu. Sáu vị thần tiên tỷ tỷ đặc biệt quan tâm hai quả trứng nhà Ngưu Lang.

Đại tỷ cau mày “Có chuyện gì xảy ra?”

Ngưu Lang diện vô biểu tình “Không phải đã nói với các người rồi sao?”

Nhị tỷ rụt rè nói “Chắc, chúng ta... thực sự không biết, đây là... ừm... cầu tới Thiên thủ Quan Thế Âm...”

“Hả?” Ngưu Lang mắt như đao “Đôi ta đều là hảo thanh niên thẳng nam, rõ ràng bị các người gây hại bề cong, giờ lại cho chúng ta loại này?” Ngưu Lang chỉ hai Đản Đản trong tay vợ.

Hai tiểu tử kia mắt to lóe sáng, mặt béo mồm mồm, cười ê a.

“Hảo khả ái nga~” Tam tỷ nhào tới, Chi Lữ nhanh hơn một bước bế trở lại, diện vô biểu tình nói “Muốn sờ phải trả tiền.”

“Các người cũng nuốt cả sao Ngưu Lang Chúc Nữ rồi, năm xưa phòng ở do nhà xưởng phân phối cũng không được như thế.” Tứ tỷ tức giận.

“Đừng có đánh trống lảng, nói vào việc chính đi.” Ngưu Lang nhắc nhở, vuốt bụng Chi Lữ “Hắn lúc trước sinh mất ba ngày a, thiếu chút nữa khó sinh a.” Giơ lên ba ngón tay lắc lắc trước mặt sáu tỷ tỷ “Kết quả chỉ sinh có hai quả trứng?”

“Aii, cũng đã ấp được ra rồi, xem, lại còn khả ái như thế, rất giống hai người các người a, ha ha ha.” Ngũ tỷ ngoáy ngoáy cái lỗ tai, có chút không nhịn được.

“Quốc gia khỏi xương việc trẻ con được sinh tốt nuôi tốt, kết hôn muộn sinh muộn, các người thì vô sinh.” Chi Lữ nghiêng răng nghiêng lợi.

“Uy, tiểu đệ, không nên công kích người thân nha. Chất lượng đảm bảo, Bảo bảo tú ngày hôm nay các người nhất định đoạt giải nhất.” Lục tỷ gấp phiếu.

“Không được nuốt lời.” Ngưu Lang sáng mắt “Là người nói đấy, hai bảo bảo nhất định phải đoạt giải nhất! Bằng không...” híp mắt một cái, cười âm hiểm mang gia quyến rời đi.

Sáu vị tiên nữ tỷ tỷ không ngừng hít sâu, trong lòng chỉ trích: Ai nha, thoát nhìn là một nông phu trung thực sao lại là một phúc hắc công nhĩ. Có điều rất tốt, mau ghi lại, tức chết Hằng Nga, cho nàng ta thêm chết.

Thái Bạch Kim Tinh hòa ái dễ gần đang làm đăng ký “Kim Tra, Mộc Tra, Na Tra, ba huynh đệ các người không biết đã tham gia mấy trăm năm rồi, sao vẫn còn tiếp. Nhớ kỹ, là bảo bảo, không phải thiếu niên, cũng không phải lão niên. Mau đi đi.”

Sáu vị thần tiên tỷ tỷ hai mắt tỏa sáng “Tình huynh đệ thật đáng yêu a.” (Nước bọt chảy ra)

“Ta tưởng là Kim Tra, Ngân Tra, Đồng Tra chứ.” Ngưu Lang đột nhiên xuất hiện, dọa sáu nàng nhảy dựng.

“Sao người lại đột nhiên xuất hiện.”

“Ta xuất hiện rất hợp cảnh mà.”

“Xin hỏi bảo bảo của người tên gọi là gì.” Thái Bạch Kim Tinh tiến lên hỏi. Sáu vị tỷ tỷ lúc này mới nhận ra: Các nàng chưa biết tên của bảo bảo! Vênh tai tỉ mỉ nghe.

“...” Gì cơ? Ngưu Lang nói gì vậy.

“Nga, tên rất hay a, ta nhớ rồi.” Thái Bạch Kim Tinh cười ghi lại. Uy, lão đầu, làm người già thì không thể chuyên nghiệp quá, người phải ngễnh ngãng chút, phải nói một tiếng thê mỹ “Gió lớn quá, ta không nghe rõ a.” Vậy nên, tên của bảo bảo đối với sáu tỷ muội mà nói vẫn là một bí ẩn, đối với người xem mà nói tướng mạo của chúng nó, lại càng bí ẩn. Tác giả muốn gây hứng thú mà thôi, không cần ngại ngần.

Phóng mắt nhìn lại, tiểu thiên sứ nước ngoài chiếm đại đa số. Điều nhân toàn thân trắng bóng (vì thiên sứ có cánh a). Đó không phải là chữ người, mà là chân dung tả thực trong lòng Chi Lữ: Nghĩ tới năm xưa sinh hạ hai quả trứng khổ cực biết bao a, vậy mà lại bị thiên đường phương tây cười nhạo, nói hắn là hỗn

loại. Hừ, lão tử không có loại huyết thống này, người cho ta là Hàn Quốc chắc, cái gì cũng nói là Hàn Quốc! Chi Lữ nói với hai tiểu hài tử “Nhất định phải thắng a, vì cha Ngưu Lang và cha Chi Lữ nha!”

Bảo bảo nói “Ngưu... cha, lang... cha.” Chắc, sớm biết vậy sẽ không ở nông thôn, muốn dạy bảo bảo nên đưa vào trong thành, đầy tháng rồi vẫn chỉ biết nói mấy chữ biến thái, không biết giống ai. Khổng định là con bò già dạy hư (oan uổng a, con bò già đi Hà Lan rồi), hay là con sói xám ở gần đó dạy. Sói xám và cừu vui vẻ thoạt nhìn có chút vấn đề nga. (Đây là phim hoạt hình chiếu trên kênh BIBI đó = =)

(=)) Đoạn trên 2 Đản Đản nói ‘lang’ là ‘sói’ chứ không phải là ‘lang’ trong ‘lang quân’)

Vòng thứ nhất là bảo bảo thi bò, buồn chán quá a, chuyện đến đó kết thúc... Không thể nào!

Quy tắc thi đấu chính là bảo bảo nhà ai thì bò tới chỗ mẹ, đương nhiên thiên sứ không được phép sử dụng cánh hay pháp thuật. Cái từ ‘mẹ’ này rất là vi diệu, giống như cừu Dolly, không biết nên gọi ai là mẹ. Chi Lữ phi thường ghét bị gọi là mẹ, mà thiên sứ phương Tây, bọn họ xuất thân cũng kì diệu, có bao nhiêu loại ghi chép, vậy nên không biết mẹ là ai. Mà nay các mẹ lên sân khấu gồm có: Chi Lữ và một vài đại thiên sứ (coi như là thay cho mẹ ý mà)

Thái Bạch Kim Tinh thổi còi một cái, thi đấu chính thức bắt đầu, liên tiếp các tiếng ‘cố lên’, khẩu âm gì cũng có. Các bảo bảo đều rất nỗ lực bò về phía trước, ngoại trừ hai vị đặc biệt, không sai, chính là hai Đản Đản nhà Ngưu Lang, bọn chúng như thể trứng chần nước sôi nằm thẳng trên mặt đất, không biết là ngủ hay làm gì. Mọi người trên thiên đình đều kêu gào “Có làm hay không a, ta đã cược cho bảo bảo rồi đấy! Lỗ vốn a!”, “Sớm biết vậy để Kim Tra, Mộc Tra, Na Tra nhà ta lên sân khấu.” Thái Bạch Lý Thiên Vương hóa ra ông là người đứng sau giật dây a, thật đúng là chưa từ bỏ ý định.

Ngưu Lang nóng nảy, kéo cổ áo đại tỷ “”@# %... &*! Người đã nói chúng ta sẽ thắng cơ mà!” Đại tỷ rất sợ đó a.

Nhị tỷ thản nhiên nói “Nói đi cũng phải nói lại, là mị lực của mẹ không lớn a.”

Tam tỷ bồi thêm một câu “Chi Lữ nga, năng lực người mẹ bình thường của đệ chạy đi đâu rồi?”

Hừ, Chi Lữ nghĩ thầm, lão tử bình thường cũng không thêm cái gì năng lực người mẹ!

Tứ tỷ: “Thời khắc mấu chốt thể hiện rõ vấn đề, không phải là bình thường đệ hay ngược đãi nhi đồng đấy chứ.”

Ngũ Tỷ nhân tình sáng lên “Nếu không, để chúng ta nuôi cho?”

Chi Lữ thật muốn cùng các nàng đoạn tuyệt quan hệ, đến nhi đồng cũng không buông tha a.

Lục tỷ đột nhiên nhắc y phục Chi Lữ lên hô to “Bảo bảo a, mẹ muốn cho các con bú a, mau bò tới đây a.”

Trước ngực như hoa tuyết của Chi Lữ bỗng trở thành phong cảnh rực rỡ mỹ lệ, bất luận nam nữ già trẻ, trong nước hay ngoài nước, sinh vật loại gì cũng mắt nhìn long lanh. Vậy nên cũng bao gồm cả bảo bảo, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai, tiếng chuông đình đang đình đang đình đang (lặp lại N lần cho mọi người kinh ngạc), nhào vào lòng Chi Lữ, chăm chú cắn lấy địa phương tha thiết ước mơ kia (?) Chỉ nghe Ngưu Lang hóa thân thành sinh vật bất minh, một tay vuốt ve “Cút, đây là của ta!” Đóng gói Chi Lữ xong, bỏ bảo bảo lại, cấp tốc chạy đi, lưu lại một đám người chẳng hiểu mô tê gì sất.

“Người thắng là...” Uy uy, Thái Bạch Kim Tinh tại sao đến tình huống này cũng không chịu tiết lộ tên bảo bảo a, sáu vị tiên nữ tỷ tỷ phi thường phiền muộn. Còn tất cả mọi người đều vui vẻ chúc mừng “Chúc mừng a chúc mừng...” Sáu vị tiên nữ tỷ tỷ quả thực không thể tin nổi, hiện tại mọi người biết bảo bảo tên là gì, đến thiên sứ phương Tây cũng biết, vì sao các nàng không biết? Hơn nữa cái kiểu phát âm kia, không phải tất cả mọi người đang liên hợp lại khi dễ các nàng đấy chứ?!

“Tiền thưởng là một trăm vạn.” Thái Bạch Kim Tinh nói.

Đột nhiên truyền đến tiếng nói bên ngoài thiên đình “Hãy đem tiền gửi tới sao Ngưu Lang.”

Mọi người đầy mồ hôi, xin hỏi diễn viên đi đâu, bảo bảo phải làm sao bây giờ?

8. Chương 8: Phiên Ngoại 2

Đại tỷ: “Ngưu Lang kia cũng hơi quá đáng! Sao có thể không cho bảo bảo ăn hả?”

Ngưu Lang: “Vợ ta không phải nữ, sao có thể cho ăn?”

Nhị tỷ: “Ai nói không thể cho ăn? Có biết thứ hay ho đó để làm gì không? Hegel đã nói ‘Cái gì tồn tại thì hợp lý.’”

Chi Lữ lạnh mặt “Chúng cứ đâu.”

Tam tỷ lấy ra một bài viết được cất kỹ “Hãy xem trên màn hình lớn.”

Phu phu cùng tuyệt vọng đọc mấy chữ trên màn hình “Sinh viên khoa học ‘tính’ nghiên cứu vấn đề ‘tính’, của nam nhân thì là để làm gì.” Đoạn sau hoàn toàn không đọc, có tứ tỷ đọc hộ:

“Mới gần đây,

Ách, cái này, rất khó nói, đại khái là một loại trang sức: 2123 (5%)

Chuẩn bị giải phẫu chuyển đổi giới tính: 1084 (2%)

Để phân chia thành trẻ em tích cực và tiêu cực: 4825(11%)

Khi mẹ không ở đó thì dỗ hài tử, khi hài tử không ở đó thì dỗ mẹ: 2294 (8%)

Đồ chơi của nữ nhân, cho người vợ nắm để chọc cười: 3648(8%)

Kết quả tiến hóa không hoàn toàn, chờ ngày nào đó thành thần nhưng phỏng chừng sẽ không có: 1272(3%)

Nếu không có, sẽ rất kỳ quái: 3712(9%)

Thứ còn sót lại trong thời gian dài nam nhân thoái hóa, tính chất giống như xương cụt: 1749(4%)

Để tăng sức mê hoặc của cơ ngực: 3421(8%) cũng để tăng thêm độ hưng phấn cho cơ thể: 2986(7%)

Là vì sinh tồn, ví dụ như năm sau giống loài gọi là ‘nam nhân’ cũng bị ném vào đồng rác của lịch sử thì có thể hô lớn một tiếng: Khoan đã! Ta có thể cho hài tử bú!: 2106(5%)

Ta cũng không biết là dùng để làm cái gì: 1256(3%)

Vô dụng, phẫu thuật lấy ra đi: 365(0%) thế giới tà ác này...: 1551(3%)

Đâu chỉ là tà ác, còn vẫn đục, làm cho hít thở không thông...: 1132(2%)

Bị sét đánh chết rồi...: 3082(7%)

Ý kiến khác...: 192(0%)

Chỉ đi ngang qua...: 923(2%)

GAY, OOX thì chuẩn bị (chỗ này ghi ý kiến của người xem)... :1305(3%)

Được, còn đây là đường ống dẫn nước tương...: 488(10%)

“Lừa đảo hả, các tỷ tỷ?” Ngưu Lang hỏi.

“Đương nhiên không phải, vẫn còn đang tiến hành vote. Chúng ta lúc nào cũng chú ý.” Ngũ tỷ nói.

“Đương nhiên, cũng có một bản ghi chép khác, các người muôn xem không? Là giới đam mỹ nga.” Lục tỷ cười như kẻ trộm nói “Số liệu sẽ càng phù hợp với các người hơn.”

Gia đình Ngưu Lang đã đi xa.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuc-nu-bi-ham-hai>